

Motion till riksdagen

1987/88:Ju1

av Marianne Andersson och Gunnar Björk (c)
med anledning av proposition 1987/88:7 om ändring i
rättegångsbalken m. m. (underrättelser till
parterna om dom m. m.)

Mot.
1987/88
Ju1-Ju2

Frågor rörande rättssäkerheten i domstolsprocessen har under senare tid blivit alltmer aktuell i debatten. Det har därvid blivit uppenbart att det finns ett behov av att värna och i vissa fall förstärka rättssäkerheten på olika områden.

I proposition 1987/88:7 föreslås riksdagen besluta om vissa ändringar i rättegångsbalken rörande formerna för underrättelser till parterna om dom. Syftet med ändringarna är att i lag förtydliga vikten av att alla parter i en rättegång skyndsamt får underrättelser om det beslut som domstolen fattar och skälen härför. I detta avseende innebär förslaget en förstärkning av rättssäkerheten.

I motion 1986/87:Ju710 angående skriftlig underrättelse om dom argumenterade vi för en sådan förändring.

Av lagregleringen i RB 30 kap. 7 § och 17 kap. 9 § framgår dels under vilka former dom och domskäl skall presenteras för parterna, dels den tidsfrist inom vilken domstol skall avfatta och meddela dom. Tidfristerna är av rättssäkerhetsskäl begränsade till två veckor.

Den svenska rättegångsprocessen skall kännetecknas av bl. a. opartiskhet och omedelbarhet. Det är därför angeläget att domstolarna kan organisera sin verksamhet så att rättegångsbalkens stadganden rörande doms avfattande i sin helhet kan uppfyllas.

Vikten av att dom avfattas och meddelas i omedelbar anslutning till förhandling understryks också av lagtexten. Endast i det fall "synnerligt hinder möter" får domstol dröja med doms avfattande längre tid än den i lagen stipulerade.

Enligt uppgifter vi inhämtat bl. a. från domstolsverket är det dock inte ovanligt att denna tid överskrids utan att lagens rekvisit om "synnerligt hinder" rimligen kan anses föreligga. Ett skäl för att dröja med domslutet är den arbetsbelastning som många domstolar i dag lever med. Enligt vår mening är det tveksamt om lagen ger stöd för uppfattningen att detta förhållande är ett hinder av det slag som åsyftas i rättegångsbalken.

Av det ovan anförda framgår att regeringen och riksdagen bör ägna särskild uppmärksamhet åt att rättegångsbalkens stadganden i 30 kap. 7 § och 17 kap. 9 § kan uppfyllas.

Hemställan

Mot. 1987/88

Ju l

Eftersom frågan om tidsfristen mellan huvudförhandling knyter an till vad i propositionen anförs om rättegångsordningens krav på högt ställda anspråk på rättssäkerhet och också, enligt vår mening, ansluter till den ändring som propositionen förordar hemställer vi

att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad i motionen anförs om vikten av att kravet på omedelbarhet i rättegångsprocessen kan uppfyllas så som stadgas i rättegångsbalken.

Stockholm den 21 oktober 1987

Marianne Andersson (c)

Gunnar Björk (c)